

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCXLIX. ad annum DCLXXVI.

Parisiis, 1644

V. De compescendis exceßibus sacerdotum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15300

Nullis vita præsulorum perturbari debet excessibus motionum: quia valde indignum est, ut qui throni Dei vocantur, leui motione turbentur: & qui debent esse arca iustitiæ, ipsi efficiantur seminarium litis atque rapinæ. ^{1. Tim. 3.} * Quando ergo huiusmodi, ^{Quem- do} iuxta Apostolum, *irreprehensibiles erunt*, qui non solum irreprehensibilia faciunt, sed mortifera potius & execranda committunt? Relati enim nobis sunt quidam ex sacerdotibus, quod omni gravitate sacerdotalis ordinis prætermissa, audientiam iudicii furore præueniant, & excessu solius inhonestæ * motionis audire, pro quibus eos oportuerat æ- ^{* motio- nis iudi- cia audire refugiâr, al. adire,} quitatis iudicia sustinere. Dum enim de honoris sui culmine blandiuntur, patientiam habere refugiunt: & qui inconcusse debuerant veritatis conseruare statum, subito religionis mutant propositum, & præcipiti furore iudicium antecedunt: sicque in quo decuerat eos iudicii sustinere conuentum, * præuasiione agunt, vnde de præsum- ^{* perua- sione} ptionibus confundantur. Qui tamen aut damno pariter, & excommunicatione plectendi sunt, aut omissis compositionibus rerum, sola satisfactione pœnitentiæ curabuntur. Illi enim qui rei propriæ facultate suffulti sunt, aut qui rem suam iam antea in nomine ecclesiæ, cui præsunt, * transtulisse no- ^{* transu- disse} scuntur, * aut per se, aut per subditos, seu per quem- ^{* si aut} libet aliena diripiunt, vel præsumptionis, seu cædis quidpiam agunt, tam in rebus fiscalibus, quam etiam in quorumlibet dominio constitutis, & præ- ^{* perua- sione} uasa, vel præsumpta de rebus propriis, iuxta leges

ANNO
CHRISTI

675.

* quod in-
honeste
* perpe-
trarunt,

excellentissimi principis, faciant, & pro excessu religioni contrario, * quo inhonesti ante iudicium paruerunt, duarum hebdomadarum excommunicatione plectendi sunt. Illi autem qui huiusmodi excessibus seruiunt, & nihil proprietatis habere videntur, magna discretionis arte medendi sunt; quo nec ausus illicitos ecclesiarum facultatibus redimant, nec ipsi penitus extorres a pœna persistant. Neque enim iustum est, vt pro prauis actibus sacerdotum ecclesiæ quibus præminent sustineant damnum: vt pro excessibus talium satisfactio ab ecclesiis exigatur: cum ecclesia * rectores suos non ad litem sed ad honestatem informet. De talibus ergo placuit definire, qui nullis habitis rebus propriis, aut in quocumque peruasores extiterint, aut quibuscumque personis cædes, vel quodcumque præsumptionis intulerint, nulla eos incuruatione status sui, seruituti hominum debere addici: sed iuxta quod præsumptuosus quisquis ille extiterit, ita & pœnitentiæ legibus subiacebit: id est, vt si in decem solidorum summam præsumptor esse conuincitur, viginti dierum pœnitentiæ satisfactione purgetur: ita vt siue maioris, siue minoris summæ excessum peregerit, similiter geminata hoc semper satisfactione pœnitentiæ recompenset. Seruos tamen ecclesiarum, qui huiusmodi excessus operasse noscuntur, ad leges sæculares audiendos remittimus. Et hæc quidem de generali excessu dicta sufficiant. Ceterum specialitatis ordinem * persequentes, si quis episcoporum magnati cuiusque vxorem, filiam, neptem, seu quolibet illi gradu altero perti-

* persequentes,
decernimus,

mentem, quacumque fraude vel subtilitate adulterina pollutione foedauerit, & honoris proprii gradum amittat, & sub exilii relegatione perpetuam excommunicationis sententiam perferat: qui tamen circa finem vitæ communionis remedio adiuvandus est. Hanc sane & illi sententiam merebuntur, qui aut volentes homicidium fecerint, aut primatibus palatii, generosisque personis, seu nobilioribus quibusque mulieribus, vel puellis aliquid, aut per cædem, aut per quamcumque irrogatam iniuriam, visi fuerint intulisse, vnde eos iuxta legum sæcularium instituta, aut talionem recipere, aut traditionem de his fieri, vel proscriptionem oporteat.

ANNO
CHRISTI
675.

VI.

Raban. pœ-
niten. ca. 30.
23. q. 8. His
a quibus.
Iuo part. 5.
cap. 315.
Burch. lib. 1.
cap. 30.

His a quibus Domini sacramenta * tractanda sunt, iudicium sanguinis agitare non licet: & ideo magnopere talium * excessibus prohibendum est; ne indiscretæ præsumptionis motibus agitati, aut quod morte plectendum est sententia propria iudicare præsumant, aut truncationes quælibet membrorum quibuslibet personis aut per se inferant, aut inferendas præcipiant. Quod si quisquam horum immemor præceptorum, aut ecclesiæ suæ * familiis, aut in quibuslibet personis tale aliquid fecerit, & concessi ordinis honore priuatus, & loco suo, perpetuo damnationis teneatur religatus ergastulo: cui tamen communio exeunti ex hac vita non neganda est; propter Domini misericordiam, qui non vult peccatoris mortem, sed ut conuertatur, & vivat.

*tractan-
tur,*excessus
prohibe-
dus est;

*familis,

Ezech. 18.